

MEEPRATEN: “OVERAL WORD IK MET MIJN HULPHOND GEWEIGERD”

3 DAGEN GELEDEN DOOR ELSELIEN VAN DIEREN

Helma is ongeneeslijk ziek en daarom heeft ze hulphond Banios. En die mag tot haar frustratie op veel plekken niet mee naar binnen.

Ik ben er nog

Ik ben ongeneeslijk ziek. Ik heb het Ehlers-Danlos-syndroom, het Marfan-syndroom en epilepsie. Tja, ik ben met deze aandoeningen geboren en ben er maar mooi 50 jaar mee geworden. Ik ben zelfs nog mobiel. Dat is bijzonder, want door mijn aandoeningen kunnen mijn gewrichten zomaar uit de kom schieten. Toen ik 21 was, kreeg ik al van een professor te horen dat ik maar moest genieten van het leven omdat ik niet oud zou worden. En zie, ik ben er nog! Ik leef intens en geniet van alles. Maar ik ben ook met mijn *to-do*-lijstje bezig. Het was mijn droom om vanuit Cuijk naar Den Haag te lopen met mijn hulphond Banios en daar een petitie aan te bieden aan de ministers.

Leef je dromen

Overall word ik namelijk met mijn hulphond geweigerd: in winkels, hotels, restaurants, openbare ruimtes, taxi's en ziekenhuizen. Te gek voor woorden. Maar ik kan nergens heen zonder Banios. Hij weet zelfs eerder dan ik wanneer ik een epileptische aanval krijg. Hij geeft me dan een signaal, zodat ik alvast kan liggen om valschade te voorkomen. Maar in Nederland mag je met je hond de toegang ontzegd worden, dus toen is mijn plan ontstaan om te voet naar Den Haag te gaan. Ik heb de tocht in 10 dagen gelopen en de petitie overhandigd. Dat is alweer 2 jaar geleden. Mijn levensspreuk is: droom niet over je leven maar leef je dromen! Daarom zou ik er erg van balen als ik zou overlijden voordat de nieuwe wetgeving een feit is in Nederland. Het is mijn missie om dat voor elkaar te krijgen. Dat moet toch te organiseren zijn?

Helma Verhoeven-Jacobs